



El Lluitador

Portantveu de la Federació A. S. O. de Banyoles

De tots els articles en son
responsables llurs autors

|| Preu: 15 cts. ||

No es tornen els originals
- Redacció i Administració : Divina Pastora, num. 16 -

No mataràs!!

1914-1918. — El panorama que ofereix l'Europa central dintre aquest període de temps és simplement espantós. Les rieres i fèrtils regions de la Champanya desvastades. Reims, Chalons, en cendres. Els inferns de Charleroi, Verdun, com visions dantesques. Iluminant amb ses flames el cel, emboirat pel fum i per la pólvora... Monuments històrics i artístics horriblement mutilats per aquelles hosts bàrbares, directes descendents d'Atila, moderns « huns » que, allà on posaven la petja, no hi creixia mai més l'herba. I tot aquest caos espantós, tota aquesta immensa carnisseria, en nom d'un fals amor patri i per a servir els fins de l'inconmensurable KULTUR...

— No mataràs! — digue el Pare Etern, al legislador jueu. — No mataràs! sigui quina sigui la raó o el motiu que t'impel·leixi a fer ho!». En canvi, la justícia humana occeix i separa de la societat a a qualsevol membre de la mateixa que el consideri acreedor (?) a la pena de mort. Aquesta mateixa justícia premia l'«heroisme» el «valor» d'aquells que en nom d'un patriotisme fals, maten, i destrueixen éssers humans, germans seus dins la gran família universal, desoïnt i deixant de banda aquest cinquè manament tan humà...

Jo no podré oblidar mai, a pesar de comptar allavors molt pocs anys, l'horrible espectacle que, pocs mesos després de la guerra, oferien aquells camps de la Champanya, abans tan verds i aquells immensos boscos de les riberes del Oise i del Aisne; l'immens cementiri de Verdun i Charleroi, i sobretot, l'espectacle trist que oferia aquella pobra mare, amb els braços seccionats, agenollada sobre

una tomba i que cridant com una folla, deia amb veu rogallosa pel dolor: - Deu meu! Què li he fet jo al Kaiser?

1914-1918 — Sota el cel gris de Germània dues fàbriques — dos noms — llancen el fum de llurs ximeneies a l'espai. Krupp i Schneider. De llurs forns infernals, en surt bronze i acer. Mort i destrucció. A mida que aquets efectius surten per les amples portalades dels tallers en les caixes blindades dels fabricants hi entra l'or a milions.

Un detall: Cada dispar del morter de 42, costava aproximadament la quantitat de mig mil·lió. Durant el setge de Verdun, s'arribaren a fer 1200 dispar de diversos calibres per minut i en una extensió de un kilòmetre quadrat, hi caigueren 30.000 granades,

Igualment també, del Crehusot, sortien quells formidables *stkocs* de municions i efectius de guerra. Tothom recorda els cèlebres 75 francesos. I també els propietaris, omplenaven llurs caixes d'or. — La sang dels «poilus» rega generosament la campinya francesa als acords de *La Madelon* i pel cel gris d'Europa, l'Espectre de Marte, de bracet amb la Mort, branda llur espasa, i els quatre genets de l'Apocalipssi corren al lloc dels seus corcers desbocats, semblant, la mort el dolor i la fam, arreu on passen.....

1918 — Gatzara, banderoles, música de la Marsellesa cantada en anglés; música del *Tipperari* cantada amb francès..... Armistici.

Bah! Les seves clàusules son prou conegudes, la seva causa i els seus efectes prou sabuts perquè tracti de parlar-ne.

Consequències? La crisi econòmica que travessa el món. Foments d'odis i baixes passions insatisfetes...

Que hi fa que s'hagin destrossat milions de vides? Que hi fa que els descendents, els fills d'aquells *heroïes, defensors de l'honor patri*, caiguts miserablement al camp de batalla engrosseixin cada dia aquests vergonyosos exèrcits dels sense feina, i de la fam? Que hi fa que l'economia mundial es mori? Que hi fa pregunto, si aquells financers, agiotistes, aquells especuladors, aquells que varen desfermar la guerra s'han enriquit? — Cada gota de sang, cada dispar, equivalia a un marc, una pesseta un franc, una lliura, un dòlar. I penseu que se'n vessaren molts litres i es feren molts disparats...

1933 — Uns caps d'Estat especuladors, freds, auto-enorgullits, no fan mes que fer manifestacions bèl·liques. Com si la guerra arreglés alguna cosa.

Per dissimular-ho diuen que el que ells volen, es fer-se respectar d'altres nacions. Ja ho afirmen que, estimen la pau, i que no volen llançar al poble als horrors d'una altra guerra. Parlen de desarme i s'armen fins a les dents. Els químics, en llurs laboratoris ensajan nous gassos i nous reactius. Els tècnics nous armaments. I com a justificació ens llancen a la cara aquesta sentència: «Si vis pacem para bellum». Si volem pau, preparem-nos per la guerra...

Ah! Però afortunadament, les causes secretes d'aquests conflictes el poble comença a conèixer-les. Tots sabem el que representava aquí Espanya la tràgica comèdia del Marroc. Doncs bé: Joestic cert que, si algú intentés llançar la joventut espanyola a una altra aventura a l'Àfrica, aquesta joventut, interpretant el sentir de tots els espanyols, respondria amb un NO! rotund.

... No vull fer consideracions sobre el què passaria si es desfermés una altra guerra mundial. El poble, la joventut, a ben segur que es recordaria del tristement cèlebre professor Kantorek. Jo voldria, només, que l'humanitat, les masses, el poble, que al cap i a la fi es qui sofreix i qui no en treu cap profit, pensés amb el cap i medités la buidor de les paraules «patriotisme, honor ofès», etc. Jo demano, com Goethe, «llum, més llum!» per fer-la arribar a les intel·ligències de les multituds i per fer posar una mica més de reflexió a tots en

general. Si així fos, jo us asseguro que el fantasma negre i vermell de la guerra, no tornaria a passejar-se pel món, i ja mai més l'humanitat tornaria a ésser víctima d'una massacre com la passada, que quedarà per sempre més com un estigma infamant sobre el front de les nostres generacions.

R. DEL CASTELL

Jo li diria...

Si jo pogués trobar-me cara a cara amb amb aquell «maño» roï i aixut de cor que es diu «Royo Villanueva» que després d'haver presentat a dotzenes les esmenes durant el curs de la discussió del nostre Estatut a les Corts Constituents espanyoles, a fi de retardar la seva definitiva aprovació, que després de votar i fer votar a la seva «camarilla» en contra a totes les votacions del seu articulats ara recentment, envalentonat amb una acta de diputat adquirida amb els vots dels ciutadans que, o bé no coneixien aquest monstre, o no l'haurien votat; i si, plenament convençuts del que feien, varen otorgar-li la seva confiança, es fan mereixedors com ell, del nostre més absolut meyspreu, ha fet ara, repeteixo, unes manifestacions que fereixen els sentiments de tots els vertaders republicans d'arreu d'Espanya, però d'una manera directa a nosaltres els catalans, els fills d'aquesta terra noble, generosa, acullidora, qualificativa que ostenta amb orgull, ja que en mantes ocasions ho han manifestat després de constatar-ho homes mes grans amb ciència i més nobles idees que tots els «Royos».

Si jo pogués trobar-me cara a cara amb aquest Kaiser en miniatura i parlar-li, li diria: Ja pots lladrar, egoista i pretencios; els teus lladrucs de gos petener no ens fan por, no, ni ens espanten. Si fossis un bon advocat, que no ets mes que una bugadera, ja t'hauries donat compte que perds els temps miserablement fent de «xarlatan» i combates el nostre Estatut, perquè aquí a Catalunya fins la mainada saben que els branys d'ase no arriben al cel. Si la memòria no et manca, si encara raones, «vell xaruc» recordaràs que nosaltres els catalans per amor,

als germans nostres que volen ésser-ho, i alguns ho son de cor, en les terres d'ont tu ets fill, varem renunciar, a la il·lusió de tota la nostra vida, al més gran i cobeijat dels nostres ideals, al somni daurat de quatre generacions realitzat, varem sacrificar la nostra república, els cervells com el teu però no podràn mai fer-se ni la més mínima noció de la sublimitat d'aquest sacrifici. la nostra República Catalana per injertar a la que ara es de tots, el braó i entusiasmisme que teniem i tenim encara per defensar-la, i fins ens en resta per implantar novament la nostra si ho calgués. Aquest sacrifici, «vell caduc» ens ha estat reconegut per tots els vertaders republicans, per tots aquells homes que en la data gloriosa del 14 d'abril de 1931 es sumaren amb les multituds revolucionàries i assaltaren el poder foragitant ne per sempre — enten ho bé — als tirans esclavitzadors del poble. Tenim al nostre costat a tots els vertaders republicans, tots aquests homes d'esperit lliberal, que quan encara tú no et deies republicà, pregonitzaven ja en veu alta des de la tribuna i des de la premsa, per aquest règim de llibertat i justícia per aquesta forma de govern més justa i més humana i que foren perseguits i reclusos en les presons per sostindre aquells nobles ideals. Si un dia els nostres germans d'Espanya ens gressin les espatlles — que no ho faran — i tu creiessis arribada l'hora propícia per arrabassar-nos aquesta part mínima de llibertats que ens han retornat, no dubtis un sol moment i tira avant amb el teu plà escabrós; et convidem a que vinguis personalment a destituïr el nostre govern de la Generalitat. No et descuidis, però, si es que creus amb Déu, i amb els sagraments de l'església catòlica, de confessar i combregar. Som els catalans molt nobles i generosos; sabem perdonar i oblidar. Però si tens pit per venir a posar els peus a Catalunya amb el cinisme d'un Felip V, ens trobaràs arran de l'Ebre i d'allí *no passaràs*.

MULEI

Obrers de Banyoles!

Propagar i comprar EL LLUITADOR és defensar vostres interessos

Divagant.

Unes eleccions es la cosa més divertida del món. Es un espectacle «amusant» en tots conceptes Tothom ofereix duros a quatre pessetes. Altres ofereixen la glòria del cel, que ni el fill de Déu sap on para. El de més enllà vos donarà una «Catalunya viva per arreglar allò de la rabassa morta.

De les eleccions passades, què en resta? Una enganxadissa virolada de cartells per les parets de les ciutats i pobles. Les promeses, es convertiran en realitats? El temps ho dirà.

Ara venen les eleccions municipals. Preparem-nos a riure. Els mateixos cartells, les mateixes ofertes i tot a tres deu i «màs barato que nosotros, nadie». Però el més castic de tot son els manifestes dels partits de dreta. A Barcelona en vàrem veure un que començava així: «Hermanos catalanes! Nosotros...» i s'endinsava amb històries de cavalleria, dient al «noble, sensato, laborioso pueblo catalan» que votés una candidatura que després hauria de servir per fer-nos la sacrosanta puny... i combatrens desde la vila de l'ós titllant-nos de separatistes i de tot el que més volgueu.

Aquest «hermanos» nostres son els més grans papanates que corren amb dues cames pel sòl d'Espanya. La Lliga també deia que si sortien elegits els seus candidats s'acabarien les bombes. El que nosaltres dubtem es que s'acabin els «bombos» que toquen aquests cambonians.

(El lector). — I d'En Fournier, què?...

(Nosaltres). — Val més que no en parlem.

Sic transit gloria mundi.



Arriba a ésser tanta l'afluència de murcians a la província de Barcelona que ens han assegurat, persones que ens mereixen entera confiança que en la propera reforma de les regions i comarques catalanes, hi entrarà també la de les províncies. Quan entri en vigor aquesta reforma, la nomenclatura de les quatre províncies catalanes serà la següent: Girona, Tarragona, Lleida... i Murcia.

Aquí a Catalunya sempre ens passen coses així. L'any passat va aparèixer una geografia l'autor de la qual posava Les Gavarres a Lleida i si no recordem malament feia passar el Ter per Tordera...

ARGOS



Les dones de Banyoles sabem votar

La nostra gesta del dia 19 ha estat molt comentada per part d'aquella gentota que malgrat el nostre esforç han sortit triomfants en la lluita, no en la nostra província que prou varem privar-los-en amb el nostre seny, amb el nostre digne i just compliment en altres que no podem deduirne altre concepte les classes explotades, son analfabets o maselles ja que demostran trobar-se bèn sota el jou ignominiós que d'una manera miserable volen que seguim portant aquesta gentota que es diuen dretes, representants directes de la burgesia.

No s'ho poden acabar les «dretes» de la nostra Ciutat, que amb les dones que varem acudir a votar, que forem en gran nombre, no aconseguissin sortir-ne més airosos. Va sorprendre la nostra activitat a dretes i esquerres, especialment als que com vos deia dies enrera desde aquestes mateixes planes, es creien que les dones de Banyoles, erem totes rates de sacristia. Aquets em sembla que podran estar ara convençuts de que enaven errats i de que les dones podem anar soles.

Ja hem fet doncs, el primer pas amb encert. Podem felicitar-nos-en, cal ara en la lluita electoral vinenta meditem i procurem fer la nostra segona intervenció en el sufragi amb el mateix seny i encert que a la pri-

mera Els companys de la Federació Agrària Social Obrera, d'aquest front obrer local que es la esperança de tots els que treballen que es l'organització de la qual cal que ens apressem a formar ne part, totes les dones que treballem a les fàbricas prenen exemple de les companyes de la Fàbrica de teixits que representa en Lavall (a) Xato i que dissortadament degut a la intransigència d'aquest «poll ressucitat» avui està parada.

Han acordat presentar una candidatura composta, de treballadors, de companys nostres en la lluita per la vida, considerant que si arriben a ocupar els càrrecs de regidors al Ajuntament de la nostra Ciutat es ferma garantia del compliment de grau màxim de les lleis socials concedides per la República. Per la meva part entenc que l'idea es encertada i que nosaltres les dones cal que els ajudem en tot lo possible a portar-la a cap, cal que no restem indiferents a la gesta admirable que van a realitzar els nostres companys, i els ajudem a aconseguir el que's proposen, en benefici de la nostra classe.

Companys de la Federació: Les dones sabem perfectament quin es el nostre deure.

Vos ho tornarem demostrar.

MELIU de les saques

Treballadors de Banyoles! Tothom alerta: Nosaltres, ara més que mai afirmem que es precis actuar d'una manera més ràpida i contundent per aixafar el feixisme que és el braç dret del capitalisme i de la tirania. Posem-nos tots en peu de guerra contra la reacció feixista !!!

EL CINEMA

Agraïment

20.000 ANYS A SING-SING. — Els americans, quan troben un tema que dona, li trenen tot el suc fins deixar-lo plenament esgotat. Començaren amb els films de gangsters. Ara son els films de temes de presiri, Michael Curtiz, amb els nombrosos films d'un gènere tan pròdig com són aquests, ha seleccionat tots els bons elements fins a crear una obra admirable. Un director que no hagués sigut capaç hauria anat directament al fracàs. Ell ha tret un partit considerable del material filmable que conté una presó. Ha fet cinema perquè ens ha ofert una successió de fons d'alta plasticitat perquè tota la nuesa freda d'una presó ha estat enfocada des dels angles més diversos per una càmera que parla amb tota l'elocució cinematogràfica. Estem contents d'haver pogut admirar aquest film amb l'original anglès i no doblada en espanyol.

*
* *

EL MILLON. = Comèdia? Drama? Agafeu-ho tot plegat i poseu-ho en còcktelera. Afegiu-hi unes gotes de tècnica cinematogràfica. Barregeu-hi una bona quantitat de sà humorisme i fina ironia. Poseu-ho en mans de René Clair i serviu-ho en qualsevol local cinematogràfic amb una música apropiada. — Us en demanaran més.

Francament, no volem escriure una crítica de EL MILLON. Plomes més destres ho han fet ja. Però no podem estar-nos de dir que aquest film es indicadíssim per la neurastènia. Obres com aquestes deurien ésser declarades d'utilitat pública i patrocinada pels establiments neuròpates.

Voleu res més divertit i tràgic a la vegada que un home que es veu en possessió d'un milió i no pot pagar les mongetes que comprà el dia anterior? I res més dramàtic que l'home que es veu negat pel seu millor amic? Voleu res més grotesc i seriós a la vegada que aquella òpera cantada per Sopranelli amb la col·laboració de la «mezzo-soprano» Ravellina i del baix Venrurini?

Resumint. De films com aquests que en vinguin sovint. En quant a la interpretació, reeixida, però pòtser una mica exarxada, a René Clair se'l endevina ja al començar, i la fotografia, excelent.

*
* *

AMAME ESTA NOCHE. — Heus ací un film que esperàvem. Rouben Mamoulian ens ha ofert unes escenes formidables. Aquell despertar de París quan poc a poc recobra vida i calor... La partitura musical es poc afortunada. Maurici i Jeannette, artistes, com sempre. Un film en el qual hi ha de tot. Mamoulian demostra les seves qualitats de director.

Una pel·lícula, en fi, distreta i agradable.

Ciudadans i ciutadanes del poble de Banyoles i comarca. Després del meu silenci i de la marxa del poble. (no fugida) crec que dec estar agraït, si no de tots, si d'una bona part de ciutadans, aixó ho demostra l'ajuda moral rebuda durant el curs de la penosa i llarga enfermetat de la meua estimable muller, i el reconeixement de simpatia i record, va publicat als dos últims números de «El Socialista».

Responguem doncs, a l'impuls de la meua consciència, en aquestes proves de simpatia demostrades, vos dedico des de Barcelona, aquest article, que sens tenir la pretenció de fer un reclam electoral, com tampoc m'inclina la idea d'aspirar a candidat per no creure'm amb capacitat per sentir aquesta aspiració, sols pel meu esperit de lluita, pel meu temperament democràtic, i per sentir-me espiritualment amb vosaltres, ho faig.

Dec fer constar, que jo no vareix escollir com a residència definitiva Banyoles, altres persones els va convenir tenir-me al sen costat, elles sabran els motius, pero una vegada havia sentit la vostra sincera amistat, no sabia com deixar-la, una prova, que set dies després de la perda d'aquella dona que tots coneixieu com exemplar i digne d'ésser imitada per moltes que creuen que l'haver donat el «si» fatídic a un capellà les fa mes virtuoses, hasta set dies després, no vareig decidirme deixar-vos.

Molt s'ha xafardejat de mi, es cert, però jo no puc tenir contacte amb persones indignes que van al confessional a descarregar la seva consciència pel seu crim.

Vosaltres sou els que teniu de veurer, hasta quin punt es poden posar certes persones dins la vida privada, inmiscuint-se en lo que sols pot estar com un secret de lo mes sagrat, entre dos que viuen identificats, compenetrats i lligats hasta la mort, per les paraules sentides, pau i amor. Quant aixó es trenca, quant aixó s'escarneix inclús per procediments immorals, que fereixen la dignitat i els sentiment de humanitat, un hom no sap si viu entre persones o besties salvatges, creu que la societat està plena de canalles, de rastres i d'hipòcrites, creu que dins moltes families no existeix ni dignitat ni honra, ni respecte, creu que hi ha persones-besties que no saben uí menjar, que ho fan com aquell Rasputin, amb els dits posan la barba dins el plat, fent rats i pets, no atrevint se a mirar de cara a cara, que diuen lo contrari de lo que pensen, que no respecten ni la mort d'una persona.

Aquestes «besties», posen en el mercat la seva honra i la venen per un grapat de mongetes, i quant l'han venuda, busquen la dels altres, valent se de la injuria i calúnnia.

*
* *

En fi companys, aparteu-vos del contacte d'aquesta gent, i feu l'unió d'homes hourats, lluitant contra la reacció tirana. El clericalisme i el capita-

lisme declarant la guerra, vol apoderar-se de les vostres posicions, i si no esteu units i armats, si no esteu a la defensiva sereu derrotats i tornareu en aquells temps de explotació i de ignominia.

Esculliu homes honrats i capacitats, que sàpi-guen defensar els vostres interessos, feu la selecció d'homes, pensant que si dins vostra vida íntima necessíten una dona digna i honrada; dins la societat, necessíten lo mateix per no dir vos mes, per que el vot es l'element de mes força que teniu, es l'idea, i si vos la deixeu arrencar perdereu tota la vostra personalitat, tot aixó que representa la mes ferma convicció fortificada i seleccionada per la vostra experiència.

Donar el vot es donar el pensament i la voluntat a un home de confiança, a un home del que es té la completa seguretat de que les seves idees son iguals o millors que les vostres.

Els homes que no han sentit respecte a les lleis de la República, els que les han trepitjades, els que encara avui les burlen, tampoc respectarien les vostres aspiracions el dia que governessin, i ja sabeu la tàctica que tenen. Devant les vostres protestes, les ametralladores i presons, res els importa la força moral, tenen cinisme per tot.

Si la meua idea tingués que servir, diria: Prou comèdia, fora caretes, fora polítics professionals

que prometen lo que no es pot donar, fora tants xarlatants, estem cansats de discursos, volem el respecte de l'obra revolucionaria del 14 d'Abril, varem votar un sentiment republicà, i no a homes oportunistes i arrivistes que fan comerç de les nostres aspiracions, no volem divisió sinó coalició d'esquerreres; unió que tendeixi al millorament de la vida individual i social amb el treball, federal amb sentiments humans, no volem imposició d'homes desconeguts, sinó homes sortits de la nostra voluntat, homes dels nostres.

Aixó diria perquè es deposités la papeleta dins l'urna, amb valor, amb decisió i fè, i el triomf de la justícia, de la causa santa del poble, de la felicitat d'Espanya i Catalunya: seria segura.

Banyolins! Penseu en qui doneu el vot. Penseu en aquets homes que mai han sabut educar criatures ni fills, i volen educar ciutadans, per lo demés jo no tinc «odi» a ningú, desconec aquesta paraula i la substitueixo per «despreci», i estic tranquil perquè al sortir de Banyoles vareix despedir-me de tothom i pagar tot quant es tenia de pagar i mes, que no tots malgrat la pompa que donen a certs actes poden dir lo mateix ni en lo moral ni en lo material ni en lo privat. Son hipòcrites i farsants.

ANGEL PEREZ RIPOLL

Nota important:

El Comitè de la Federació comvida a tots els socis de la mateixa a la

Reunió General Extraordinaria

que se celebra demà diumenge dia 10 a les 9'50 del matí en el "Salò Modern".

Per la transcendència dels assumptes a tractar vos preguem l'assistència.

El Comitè,

Nota de la Federació.

Amics: Com es va quedar acordat en la reunió de dijous, prenem part en la lluita electoral de diumenge vinent, considerant que és de gran necessitat que nosaltres, els obrers, tinguem representació en el consistori, a fi de que tots poguem copsar els beneficis que ens concedeixen les lleis de la República, el més aviat possible.

Tots sabem i lamentem que a la nostra ciutat, amb qüestió de millores per la nostra classe sempre hem anat bon troç enrera de moltes d'altres que no son de la nostra categoria en nombre d'habitants ni son de la seva importància en qüestions fabrils i industrials.

Anem de cara a treballar-hi a fi de que la nostra ciutat pugui estar dotada el més aviat possible de ço que tant necessita, és a dir: un Grup Escolar on, dins les sales ventilades i espaioses, tots els infants hi adquireixin una sòlida cultura que els animi a afrontar la vida amb dignitat i segurs d'ells mateixos, i que en l'esdevenidor pugui formar-s'hi aquesta gran societat de Banyolins cultes que ha d'ésser l'honra més gran i la joia més preuada.

Nosaltres anem demà a la lluita electoral plens d'optimisme amb la seguretat—podem dir-ho, de triomfar i d'aixafar una vegada més a la nostra ciutat la reacció, a aquesta funesta gent de dreta, que han estat sempre els enemics més despietats per la nostra classe..

EL COMITE

COMPANYS:

Cal que tots fem els possibles per a que surti triomfant la nostra candidatura que es la vostra.

Informació Comarcal

DE PORQUERES

Preparant les Eleccions municipals

L'altre dia ens va invitar a una reunió un senyor que li sembla que es molt viu i es pensava que tots quedariem bocabadats amb els parlaments que entre ell i un altre senyor que sembla te interès en pujar ens engegaren. Els seu programa es molt ben estudiat. Tots viuríem com a Xauxa. Els impostos serien voluntaris. Total res: 10 cts. per un parell de pollastres; per una grossa d'ous 1 pta., 25 cèntims per quilo de drets de matar porc; un duro per vedell i 5 pessetes per un matxo o un ase, segons ell.

Però es va descuidar de dir quant pagaria ell si en criés i també el que pagaria una càrrega de car-

bó i per una d'escorxa i per cada pi i també es va oblidar de dir el que pagaria per cada duro que cobrés d'arrendament. Després ens volia fer-nos una Casa municipal i unes escoles amb tot el confort modern. Ademés volia que dintre l'Ajuntament hi haguéssin dones. Potser hi deu voler fer cria,

Ja diuen que tants boigs hi ha amb lletres com amb sense. Però, senyor no presumi tant que no no en volem prendre cap patró. Si ens voleu fer beure a galet. aneu ben errats. De tontos en som, però no tant.—AGRARI núm. 24.

Eleccions

Amics i amigues; desde aquest quinzenari vos felicitem perque tots com un sol home vareu exercir el vostre dret, i al mateix temps ens vareu ajudar a esclafar a la reacció aquí a Banyoles. Però recordeu vos que s'apropen les eleccions municipals i aquestes son també de molta transcendència, per la bona administració local; ara s'acosta l'hora de fer propaganda, i vindran les dretes i diràn: Vos farem alló, vos farem alló altre. Però si per desgracia i anessin, el que farien seria al revés de lo que van prometre. Per aixó amics i amigues tenim de fer els possibles de portar-hi homes proletaris, que si ho fem aixís, aquets coneixen les necessitats de la classe obrera, i dic que hi hem de portar proletaris perquè si de vegades ve el maleït hivern i hi ha crisis, poguem anar a Casa Ciutat i poguem dir als nostres companys, que no tenim treball, i com que ells reconeixeràn el que es estar sense treball, i com que en el Municipi de Banyoles avui tot hi havent-hi minoria, ens varen portar les cloacas i varen dir que si aquest hivern hi havia crisis farien les aceres, cosa que convé molt perquè i ha carrers que no s'hi pot passar i el propietari està carregat de pesetes.

Després en tenim una altra d'obra important que ja podria estar començada, que son les bàscules municipals i algunes altres que no en volem parlar, Per tant, vos prego que tots, sens mancar-n'hi cap, voteu la vostra candidatura, que es la candidatura AGRARIA SOCIAL OBRERA.—B S.

DISPONIBLE

DISPONIBLE

DISPONIBLE

DISPONIBLE

Impremta La BANYOLINA

LA PREFERIDA PER PROGRAMES DE FESTES MAJORS
TREBALLS RAPIDS I ECONOMICS

Venda d'arxivadors - Llibretes i blocs de totes menes i preus - Pissarres per la mainada a preus molt econòmics - Gomes per borrar - Tinters - Blocs de notes - Llibres de Caixa i d'Actes - Majors - Paper de barba - Etiquetes per envios - Talonaris per a cobros d'arrendament de terres i d'inquilinat - Servir-se a la BANYOLINA es estalviar - Es fan treballs al dia. : : : :



Plaça la Font
BANYOLES